

Да се чувстваш НОВ

От Джесика Ларсън

По истинска история

Естония

„Имам изненада!“ – каза Ема (мама), когато взе Расмус от училище. Те вървяха заедно по тесните улици с цветни сгради.

„За вечеря имаме *Rosolje*?“ – с надежда предположи Расмус. Те ядоха това миналата седмица за седмия му рожден ден. Но той винаги можеше да яде салатата с говеждо, картофи и Маринована херинга!

Ема поклати с усмивка главата си. „Тази сутрин в автобуса срещнах две млади жени. Мисионерки. Ще дойдат да ни посетят тази вечер, за да говорят за тяхната църква“.

Расмус погледна нагоре с любопитство. Никога не беше срещал мисионери.

Той беше в стаята си и си играеше с пожарната си кола, когато дойдоха мисионерите. „*Тере! Тере!* Здравейте!“ казаха те на Ема, докато влизаха в

апартаментата. Те събуха тежките си ботуши и обуха пантофите, които Ема пазеше за гости. Ема ги заведе до оранжевия диван. Но Расмус остана зад вратата.

По-високата жена го забеляза и му се усмихна. На черната ѝ табелка пишеше *Õde Craig* (сестра Крейг). „Майка ти ни каза, че тъкмо си имал рожден ден – каза тя. – Донесохме ти нещо“. Тя извади една малка картичка. Расмус я разгледа внимателно.

Беше картина на мъж. Той носеше бяла роба, а ръката му бе простряна напред.

„Знаеш ли кой е това?“ – попита *Õde Craig*.

Расмус не знаеше името на този човек. Никога преди не беше виждал тази картина. Но той изглеждаше добър и силен. „Мисля, че е цар!“ – каза Расмус.

И двете мисионерки се усмигнаха. „Да, Той е! Той е Царят на царете! Името му е Исус Христос“. *Õde Craig* извади една книга със синя корица. „А това е

една книга, която ни учи за Него, *Mormoni Raamat*. Книгата на Мормон“.

Заедно с Ема той започна да чете Книгата на Мормон всеки ден преди да отиде на училище. По време на училище Расмус и неговите съученици се разходиха сред природата, а след това легнаха за следобеден сън. След училище той и Ема често се срещаша с мисионерките. Те говореха с тях за това, което са прочели в Книгата на Мормон. Понякога Ема го щаваше всички с *крингел*, плетен хляб с канела. През уикендите той и Ема караха колела или ходеха на пикник на плажа. Понякога ходеха на дълги разходки в гората или покрай любимата им река.

На една от тези разходки в гората Ема му каза, че иска да се кръсти. Расмус се ухили. Мисионерките бяха поканили Ема да се моли дали да се кръсти. Май беше получила отговора си!

„И знам точно къде ще бъда кръстена – му каза тя с усмивка. – Можеш ли да познаеш?“

Расмус си помисли за урока на мисионерките за кръщението. Те бяха показали една картина, изобразяваща Исус с Йоан Кръстител в една река. ...

ИЛЮСТРАЦИИ ОТ ГАРТ БРУНЪР

„Реката! – възкликна той. – Нашата любима река“.

Седмица по-късно Расмус стоеше на брега на реката с мисионерките и няколко други хора от църквата. Ема беше готова да бъде кръстена. Тя се потопи изцяло под водата, също като Исус. Когато излезе от водата, тя се усмихваше. Расмус искаше да запомни завинаги този момент – синята вода, белите полски цветя в зелената трева и усмивката на майка му.

„Как се чувстваше, докато се кръщаваше?“ – попита по-късно той, докато всички ядяха курабийки, донесени от мисионерките.

„Прекрасно – каза му тя. – Исках да остана завинаги във водата. Чувствам се толкова нова!“ Тя силно го прегърна.

„За следващия ми рожден ден искам да бъда кръстен, също като теб и Исус – ѝ каза той. – И аз искам да се чувствам нов!“ ●

Авторката живее в Тексас, САЩ.